KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave.,Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No. 8, Vol.23., srpen-August 1996.

Kanadský voják českého původu, kapitán Patrick RECHNER se šťastně vrátil ze zajetí ve válce v Bosně-Hercegovině

Byl propuštěn ze zajetí bosenských Srbů po 24 dnech a vrátil se v dobré zdravotní kondici ke svým rodičům do Coquitam,B.C. První fotografie ve světovém tisku nahánějí strach,jak to s ním dopadne; byl přivázán u vrat k srbskému skladu munice a ve vzduchu visela hrozba leteckých útoků NATO. Není divu,že jeho otci, V.Rechnerovi /v Torontě pracoval pro SWISSAIR/, přibylo několik bílých vlasů.. A jistě i jeho matka měla velkou starost,ale nakonec všecko dobře dopadlo. Patrick byl propuštěn ze srbské internace spolu se 120ti jinými vojáky UNPROFOR. Patrick se narodil 28.října 1962 v Praze a jeho vojenská kariéra začala,když mu bylo 13: připojil se jako kadet k Toronto Scottish Regimentu,skončil Royal Roads Military College a Sorbonnu.

Kde bude Hrob neznámého vojína?

Veřejnou soutěž na výtvarný návrh hrobu Neznámého vojína v Praze vyhlásilo české ministerstvo kultury. Zájemci se mohou přihlásit na památkovém oddělení ministerstva.

Jednou z variant řešení hrobu je jeho přemístění na třetí nádvoří Pražského hradu do prostoru pod obeliskem, kde měl být původně pochován Tomáš Garrigue Masaryk.

Hrob Neznámého vojína je doposud součástí Národního památníku na vrchu Vítkově. Vznikl v roce 1922. Neznámý vojín byl příslušníkem československé armády, která spolu s ruskou bojovala v roce 1917 u Zborova. Nejprve byly jeho ostatky vystaveny v panteonu Národního muzea v Praze a poté umístěny do kaple ve Staroměstské radnici. V r. 1941 je ukradlo gestapo a na konci války je nacisté odvezli do Terezína. Odtud byty v r. 1949 vyzvednuty a uloženy v Národním památníku na Žižkově. MTD

(NE)NAVRÁCENÍ MAJETKU VĚTŠINĚ EMIGRANTŮ

Emigrantů prý nemají velký zájem o vrácení majetku. Zákon o restituci je nedokonalý a nerespektuje základní lidská práva. Je podmíněn občanstvím, které bylo terminováno stejně jako žádost o navrácení majetku. Pokud ústavní soud měl na mysli spravedlnost v "občanství", byla uplatněna jen částečně. Pro krajany narozené v Čechách mělo být občanství k dispozici kdykoliv a bezpodmínečně. Mnoho občanů nemělo z těchto důvodů možnost žádat zcizený majetek zpět. Křivdy minulého režimu byly jen orazítkovány režimem nynějším. Jsme jedni z posužených a klademe si otázku, jak se s tím vypořádá vláda, až se Česká republika stane členem Evropského společenství. Majitelem zůstává ten, kdo má v ruce doklady. Věřím, že zákon bude upraven, aby odpovídal lidským právům. **Karel Lorenc, Plymouth, Anglie**

Your Key to the Czech Republic

Looking for an English-language newspaper that gives fresh, up-to-date, unbiased news, business and cultural coverage of Prague and the Czech Republic?

Subscribe to.....

THE PRAGUE POST

For information and your complimentary copy of *The Prague Post*, contact Hana Andělová
Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1, Czech Republic, Phone: (422) 2687 5000 Fax: (422) 2687 5050

KONEC „MONSTRA?“

Monstrem nazývají v Lidicích železnou konstrukci stavby, která po dlouhá léta, ještě hluboko před listopadem 1989, stojí na okraji památného areálu, oddělena od silnice Praha-Kladno ošklivým plotem.

Vracet se do všelijakých jednání, plánů a měnících se rozhodnutí (bez výsledku) nebudeme; vzpomeňme snad jen slov, která jsme zaslechli z úst lidického starosty při jeho rozhovoru s televizní redaktorkou: „Měla tu být jakási pobočka Muzea Klementa Gottwalda, památník dělnického hnutí.“ Zeptejme se však, co by si přáli mít z toho „monstra“ lidé v Lidicích...

„Především by v dokončené budově měla být umělecká galerie, včetně každoroční mezinárodní výstavy dětských kreseb; ta byla letos poprvé nikoliv u nás, ale na Kladně“ – odpověděla Anna Nefporová.“ A také kresby, které Lidicím darovaly mnohé státy; dnes jsou v depozitáři na zámku v Nelahozevsi.“

„Stavba by měla patřit kultuře, galerii, a také by posloužila pro pořádání besed“ – vyjádřil se Bohuslav Procházka. „Ve špici budovy bude ekumenická kaple pro bohoslužby“ – řekla Miloslava Kalibová. „Sbírku na kapli zorganizoval doktor Uhl z Brém, zakladatel hnutí Iniciativa Lidice.“

Častokrát, od sestry Kalibové, ale i od jiných Lidických, padlo jméno architekta Stehlíka, generálního ředitele kladenské Poldovky a také Bohemia art. Dozvěděli jsme se, že si od obce pronajal objekt na 99 let, vždy za jednu korunu – a začne stavět. Svoje úmysly prý zatím neprozradil, ale řekl, že postaví to, co si lidé v Lidicích přejí a pak budovu předá do užívání obci.

A LETTER FROM SERGIO MARCHI, MINISTER OF CITIZENSHIP AND IMMIGRATION

(Canadian Scene) -- One confirmation of good citizenship is the ability to pitch in and do your part for your neighbourhood or your country.

Accepting responsibility has always been a benchmark of being a good Canadian citizen. Whether we are newcomers or lifelong residents it's important that we all do our part and pay our share. And this is especially important when we are talking about the nation's economic well-being.

Your government has just charted an economic course that will put Canada on a return to prosperity. It's not an easy course and everyone has to do his or her bit. Farmers get less subsidies, business people get fewer grants, there are fewer public sector jobs and newcomers pay a landing fee when they come to live in Canada.

Is this fair? Of course it is. We all have to do our part.

When this government was first elected, we told citizens that we would do government better than it had been done in the past. One of our first projects was to look at every government department to cut expenditures and recover some costs. We knew the old methods were not good enough.

For Immigration, one of our biggest costs is in settlement programs. These are the programs that help newcomers quickly settle into our economy and help our country grow and they include everything from language training to resumé writing.

As important as these settlement programs are to our immigration strategy, we quickly realized that they had become too costly for the taxpayer to bear alone. The settlement program was clearly a victim of its own success having taken off from a $3 million cost in 1976 to $270 million this year.

Our options were limited. A landing fee shared by all newcomers would recover only about $146 million of the settlement costs but without the fee government would clearly have to consider reducing settlement programs or even cutting immigration levels.

One suggestion was to charge only those who used the settlement services but this was rejected outright because it would be unfair and hurt those who needed settlement services the most. Others have suggested that costs could be cut by simply slashing immigration levels or alternatively allowing the finance minister to cut $150 million from the settlement budget.

We neither wanted to cut the numbers of people coming to Canada nor did we want to see an end to a program which has helped so many newcomers successfully adapt to life in Canada.

And that's why we chose the landing fee as the best alternative. I believe the landing fee is more than fair -- I believe it is a bargain. Where else can you get a future in the best country in the world for $975?

To some, $975 is a lot of money. I realize this and will make sure that it never becomes part of the selection criteria. For those in genuine need, there is a loan provision to make the landing fee both accessible and fair to all. Since our decision to introduce a landing fee, we have listened to the response from Canadians. We have heard the criticism and the words of approval.

I can tell you that from talking to Canadians, reading our mail and letters to newspaper editors, it is clear that the majority of people agree with the government position. After all, they realize that very few countries will even accept immigrants and most that do accept them have a type of landing fee--and our fee compares very favourably to most.

So, in closing, let me reiterate. We are all in this together and those who say that newcomers do not want to pay their share are wrong. Newcomers do want to participate and the landing fee will be the first step toward becoming responsible and participating Canadians.

Sestra bratrů Mašínových, kteří se v roce.1953 prostřílelí na Západ, říká v rozhovoru pro LN:

Proboha, vždyť bojovat byla nutnost

„Bratři a já, stejně jako naše matka, jsme nedělali rozdíl mezi nacisty a komunisty. Bratři nebyli schopni unést skutečnost, že většina lidí šla se sklopenými hlavami jako stádo dobytka na porážku. Vstali a bojovali, a přesto nacházím stále mnoho lidí, kteří je považují za kriminální živly," tvrdí Zdena Mašínová.

PAVEL VONDRAČEK "LN", 1.8.95.

Uprostřed něžných Konstantinových Lázní, obklopena lesy, které jí poskytují tichý azyl, v domě s velkolepou knihovnou žije sestra Čtirada a Josefa Mašínových, kteří po Únoru založili ozbrojenou protikomunistickou skupinu a v roce 1953 se prostřílelí do Západního Berlína.

„Ten, kdo nezná příběh naší rodiny, těžko pochopí jednání bratrů. Jsem hrdá na to, že měli nekompromisní vzor ve svém otci a matce. Přestože rodiče jsou dávno mrtví, vím, že bratři je nikdy nezklamali."

Otec legionář, podplukovník za první republiky, který se popral po Mnichovu s nadřízenými proto, že chtěli složit zbraně. Pocházel ze čtyřsta let starého selského rodu z Łošan na Kolínsku. Popraven nacisty. Po válce povýšen in memoriam do hodnosti generála.

Matka, statečná žena, kterou věznili nacisté i komunisté. Zemřela ve vězení na rakovinu bez pomoci lékaře, po nelidském zacházení.

„Čtirad a Josef byli rodem vojáci. Otcova výchova u nich vylučovala kompromis a poddajnost. Zažili jáchymovské doly, věznění, smrt a násilné odebírání majetku. Bylo pro ně samozřejmé, že se proti tomu postavili se zbraní v ruce, tak jako jejich otec. Dnes se najdou humanisté, kteří odsuzují, že při jejich akcích byli zabiti nevinní lidé - policisté a vojáci. Tedy ti, kteří tomu zločinnému režimu sloužili," říká paní Mašínová a pokračuje: „Nikdo z nich se ale nepozastavil nad činy spáchanými na nacistech. Pro mne vždy bylo samozřejmé, co bratři udělali. Byla to nutnost vystoupit proti režimu, který byl rafinovanější než nacismus. Ale teď si připadám, že žiji na jiné planetě, na planetě, která v minulých desetiletích nepoznala nic jiného než spravedlnost a právo. Je mi z toho špatně," tvrdí Zdena Mašínová.

Na zdi u knihovny visí Piccasova malba Dona Quijota. „Někdy si v otázce mých bratrů opravdu připadám jako bojovník proti větrným mlýnům. Nechápu, že dodnes někdo váhá nad jejich úplnou rehabilitací."

Zdena Mašínová

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávku inserátů, opravu adres a předplatné lze poslat na: "Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga, Ont. L5G 3A3, Canada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří, jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří, letecky ...	*$ 34:00*

Do zemí v České republice: Dobrovolné předplatné v korunách lze zaslat na adresu: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 250 63 Roztoky u Prahy.

Pokud někdo v Montrealu v létě postrádal známou krajanku Yvonne Laval-P., byla v Luhačovicích..

SOKOL KANADA

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ
členská župa Ústředí čs. sokolstva v zahraničí
2333 Kenbarb Road, Mississauga, Ontario, Canada L5B 2E9
Tel (905) 275-4773

"Mrtví, živí, nezrození dosud v bratrství vroucím neseme svůj osud..."

Předsednictvo
Sokolské župy Kanadské

v hlubokém zármutku oznamuje všemu sokolskému bratrstvu, že v sobotu 24. června 1995 v Torontu v Kanadě během X. župního sletu opustil naše sokolské řady navždy

náš bratr

OTTO STEHLÍK

bývalý místopředseda Tělocvičné jednoty Sokol Toronto dlouholetý člen výboru Sokolské župy Kanadské bývalý člen předsednictva Ústředí čs. sokolstva v zahraničí a dlouholetý příkladný administrátor časopisu Ústředí

ČEST JEHO PAMÁTCE!

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ

Radmila Locherová
jednatelka

Jan Valdauf
starosta

26. června 1995

ZASTÁVKY

vydavatele t.l. během sedmitýdenního putování po České republice? Snad podle důležitosti.. Pro zemědělského inženýra a exulanta od r.1948, dvouhodinnové setkání s ministrem zemědělství Luxem, poblíž Vysokého Mýta /či spíš Chocně?/, bylo jistě poučné; schůzku umožnil redaktor "Trsu", Mgr.I.Hudeček z Tisové. Hned na 2.místě byl dvoudenní pobyt v plzeňském Hotelu Continental; další podrobnosti na str.7. Návštěva Národního hřebčína v Kladrubech n.Labem a setkání p.ředitelem MVDr.Norbertem Zálišem byla sice zajímavá /starokladrubská rasa nevyhyne/, ale budovy chátrají a to byl asi důvod, proč španělský král dostal klisnu téhož chovu v Litonyšli. Tryzna v Ležákách/zas tam vlála kanadská vlajka/ byla dojemná; účastníci zmokli, včetně Otce biskupa dr.Škarvady a dr.Milana Uhdeho. Staré město v Táboře je skvost a náměstí "prokouklo" od loňska. Socha Jana Žižky se letos dívala na tisíce turistů./Jen by neměli dovolit WC, kde naší platí 2 Kč. a "ostatní" 10 Kč.; je na čase, aby parlament zapracoval i tady./ Zámek Líčkov u Žatce, který znám do všech podrobností z knih švédské hraběnky Amelie Posse, se díky nadlidskému úsilí majitelky, paní Marie Brázdové, roz.Weissové, rychle restauruje a bude tam galerie nejlepších maleb Mistra Oskara Brázdy. Zámek Sychrov u Liberce bude brzy velkou atrakcí pro turisty, díky porozumnění se strany ministerstva kultury a velké obětavosti PhDr.Miloše Kadlece. Když jsem u sestřenice a jejího "švýcarského" manžela Josky obdivoval jejich chalet v Sedlejovicích, řekl jsem si, že tak by měly vypadat všechny české chalupy. Nejlepší restaurace? Beze sporu "U radnice" v Hradci Králové, hornická "Na vršíčku" v Příbrami a "Aneta" v Chýnově u Tábora. Poučné bylo setkání s paní Zdenou Mašínovou v Konstantinových Láznich /viz článek na str.1/. Lovecký zámeček "Javaře" Fr.Janečka Pádolí /sev.od Solnice v Orlických horách/, pod správou J.Klímy s rodiči, je populárním cílem lidí z měst. Ponoření do uhličitých lázní v Teplicích nad Bečvou, díky MUDr.P.Jansovi a pod dozorem MUDr.M.Holubářové, byl zážitek, na který se nezapomíná. K setkání s JUDr.Ant.Sumem /do února 48 byl osobním tajemníkem Jana Masaryka/ nedošlo, ale shodli jsme se po telefonu.. Túra u Becherů byla něco extra. Jen škoda, že v K.Varech nepracují na 3 směny, aby něco z toho nápoje zbylo i na export do Kanady! Evangelický hřbitůvek v Kladině u Sezemic; tam spí moji předkové, navíc je tam i uložen popel mých rodičů. Beseda s přednímu kult.pracovníky v Horní Čermné byla užitečná; v Kanadě žádní Šilarové nejsou? Skautské a jiné letní tábory byly zajímavé; skauting má budoucnost; besedy byly poučné pro obě strany. Nejaktivnější jsou v Klatovech, v Pozlovicích, v Tachově a v Táboře. Návštěva Galerie Mistra Fr.Bílka byla zajímavá a J.Pošvářová to dělá dobře jako správkyně. Býv.vedoucího 4.oddílu skautů v Pardubicích, br.Nobilise /říkali jsme mu "Br-No"/ jsem našel v pořádku v Chomutově. Baťovský pohled na svět má jednatel Klubu Baťovy školy práce Miroslav Koutský ze Zlína. Starosta Pramenů inž.Brenner má plány s vodou ze studánky "věčného mládí"; provádí rozbory vod z různých pramenů a jedná s investory, včetně firmy Perrier. V roli čestného občana Pardubic jsem se sešel s novým p.primátorem a jeho náměstkem, z kterého se vyklubal můj příbuzný. Když jsem stál na silnici u u Černého potoka/vých.od Žel.Rudy/, připomněl jsem si,

Dokončení na str. 7.

The Bata Shoe Museum

nabízí každé poslední úterý (odpoledne) v měsíci služby průvodkyně v češtině! Pro skupiny více než 10 návštěvníků dle úmluvy. Volejte: (416) 979-7799

327 Bloor St.W. (stanice metra St. George)

Každé první úterý v měsíci je vstup zdarma

KNIHOVNA NA MASARYKTOWNU

Půjčovna časopisů, knih. Videoklub

je otevřena:

pondělí od 16 do 18 hodin
středa od 16 do 21 hodin
pátek od 16 do 18 hodin

Info: ☎(416) 431-9477

Za dr. A. Krondlem

Antonín Krondl se narodil 5. září 1914 v Brně. Zemřel 3. července 1995 v Torontu. Jeho otec byl lékařem (později na Litoměřicku založil nemocnici) a matka koncertní klavíristkou. Za zmínku stojí, že Antonínův dědeček založil český tělesnopis.

Antonín promoval na lékařské fakultě Karlovy univerzity v Praze v dubnu 1939. Řadu let pracoval jako lékař v nemocnicích, ale poněvadž ho víc táhla lékařská věda než praxe, přešel do výzkumu v Oddělení gastroenterologie a výživy (jehož se stal ředitelem) Výzkumného ústavu pro lidskou výživu.

Do Kanady přišel po sovětské invazi a po úspěšném ukončení profesionálních zkoušek dostal povolení k lékařské praxi, kterou vykonával až do svého onemocnění. Byl přijat za člena mnoha učených společností, včetně Britské královské společnosti pro tropické choroby (specialita, již si osvojil až po příchodu do Kanady) a obdobné americké společnosti, RCPSC, Československé lékařské společnosti Jana E. Purkyně atd. Publikoval na 70 vědeckých pojednání.

Rozloučil se s ním jeho švagr, Ing. Jiří Mráz (za války sloužil v meteorologickém oddělení Royal Air Force). Mezi těmi, kteří na zesnulého mají pěkné vzpomínky je náčelník torontské sokolské jednoty, Luboš Frynta, kterého dr. Krondl fascinoval hlavně šířkou svých zájmů: malíř, sběratel vzácných kamenů, které sám leštil, lovec, rybář, pozorovatel ptáků a znalec rostlin, milovník plachtění a horolezec, zahradník, pěstitel a výrobce vína a piva, vášnivý čtenář, který mluvil plynně řadu jazyků včetně angličtiny, francouzštiny, ruštiny, a němčiny. Své římské básníky dr. Krondl četl v latinském originále.

Dr. Krondl rovněž pracoval v řadě krajanských organizací, ve Společnosti pro vědu a umění (několik let byl předsedou torontské odbočky), v Československém sdružení v Kanadě, v Loveckém klubu atd.

Slovy Ing. Mráze: „Dr. Krondl žil plný život a poznamenal náš svět."

"Satelite"

Josef Čermák

Ze života krajanů

Jeden s modrou krví, který se do České republiky nevrátil: hrabě Otakar Bubna z Litic, dokončil lékařská studia v Holandsku, ale v listopadu 1954 pracoval v Toronto General nemocnici jako ošetřovatel. Snad to byl důvod, že 20.11. spáchal sebevraždu.-- Dodatek k fotografii kpt.P.Rechnera na str.1: na podzim 1987 byl přidělen kan. diplomatické misi pro OSN v New Yorku a osvědčil se jako assistant Steven Lewise. V červnu 1988 se stal Aid-de-Camp velitele voj.základny v Gagetown, NB, gen.L.MacKenzie-ho a později v rámci Arms Control Verification Group byl na inspekcích v České republice, v Polsku a v Rusku. Otec rodiny Vincenc Rechner děkuje touto cestou všem, kteří rodinu v kritických dnech potěšili dopisy a modlitbami.--Sáša Titzová z Opavy má v Calgary známého: MUDr.Ivana Víchu. Rádi vyřizujeme její pozdrav.--Jirka George" či "Duke" Parrish žije ve své vile v Žamberku. Dostal zpět lesy, ale o zámek prý neprojevil zájem.--Za dědečkem v Kanadě se v 50.letech pokusil opustit ČSR novinář Václav Hynek, ale nepovedlo se to a byl vězněn.--Český ministr zemědělství Lux navštívil nedávno Saskatchevan a od krajanského chovatele plánuje dovoz genofondů /hlavně v hovězím dobytku/.--Montreálský dr.Václav Nebeský byl vězněn v 50.letech v Příbrami. Hledá ho Zd.Weissová z Písku.--Grapefruit snižuje krevní tlak a paměť vrátí lžíce cukru.. Všecko je v knize "1. 001 Home Health Remedies", od F.K.Wooda. --Z Benešova se do Sudbur vrátila dr.Míla Guerr-ová, roz Hrubá, s manželem Guidem. Jejich odchodem zanikl v Benešově program "English Chat" v budově Obch.akademie.--U Šulců ve Woodbridge, Il. na tel.čísle /708/ 969-3990 lze objednat knížku kan.rezidenta Jana Bouzeho "Vzpomínky malého uprchlíka". Jan Bouz měl ve Strakonicích lékárnu a v Kanadě je znám jako zručný řezbář.--Baťovec Antonín Cekota je v nemocnici v Trentonu a jeho paní Jindřiška za ním chodí každý den.-- Miss.Philharmonic Orchestra má č./905/ 274-1571. Diriguje John Barnum.--Pan A. Shirazi zaměstná ve svém obchodě ve Sq. I. našeho krajana. Tel./905/ 625-8524. Měl by mít zkušenost v "coffee shop".--Radio Helax v Ostravě zjistilo, že nejlepší znalosti o Kanadě měl Jiří Bražina z Frýdku/Místku. Vyhrál měsíční pobyt v Kanadě.--Jan Sadílek z Vancouver, BC a Jana Horníková z Brandýsa n.L, napsali pro "KL" povídku "Jak je důležité mít svého Tokološe"; je to fiktivní skřítek. /Asi jako tiskařský "šotek"./

Z České republiky

Za Němců zachránil holešovskou sochu TGM olomoucký kovář Vladimír Neoral, švagr záp.letce V.Angettera. Byla znovuodhalena během Hanáckého Dne 26.8.45. Dne 2.4.1953 byla tatáž socha doslova ukradena za noci skupinou fanatických komunistů za vedení J.Čižmaře a asistence vojska. Nepodařilo se zjistit, co se s ní stalo a proto město objednalo u firmy LEHKOV v Blansku sochu novou, podle originálu sochaře Gutfreunda. Byla slavnostně odhalena 28.října 1994.--Poslední číslo revue "UM" /V jámě 10, 110 00 Praha 1/ mělo článek "Lázeňství", od nejstarších v Brně z r.1244 po Lázeňský Dům Smíchov, kde je sauna, fitness centrum a občerstvení, od loňského roku.--12.8. zemřel na selhání srdce býv.ministr vnitra R.Barák.--Ve věku 76ti let zemřel basista ND Karel Berman.--M.Koukolová z Řevnic zakoupila v předprodeji lístky pro 4 lektorky angličtiny z Irska /pracují jen za kapesné a stravu/ na jistý koncert v Praze. U vchodu musely Irky připlatit,.Byla z toho nepříjemnost a stížností se zabývala Česká obchodní inspekce.--V Náchodě vzpomněli na arch.Jana Letzela, který se tam narodil před 100 lety a stavěl hlavně v Japonsku.--Č.8. měsíčníku "Trnky-Brnky" hýří zdravým moravským humorem. Rádi pošleme ukáz. číslo.--Mlýn Jangelec, rodiště kpt.Poplera, u Vys. Mýta, se měl stát rehabilitačním centrem pro lidi i pro koně. Býv.mlýn má už třetího majitele.--Při rozvodu podle současného českého práva poradí JUDr.O.Choděra, Národní třída 25, 110 00 Praha 1. Telefon: 24227845.--V Edici Podkarpatská Rus vyšly další svazky: svazek 6, zahrnuje minulost a současný stav, svazek 7. tvoří studii Kamila Krofty "Podk. Rus a ČSR".--Demokratický Klub, c/o J.Janoušek, Domažlická 4, 130 00 Praha 3, doporučuje knihu V.Krajiny "Vysoká hra-vzpominky", 238 stran. Stojí 10 am.dol.--Společnost JAWA začala prodávat motocykl Mosquito, o 50ti kub.cm. Vyrábí se v Týnci n. Sázavou a cena je 30.000 Kč.--Prezident Havel se přestěhoval do své nové vily v Dělostřelecké ul. v Praze 6 a premiér Klaus údajně dostal nový byt v ulici Na Baště, poblíž Hradu. Tisk má zas o čem psát.--Turisté přijíždějí dnes, aby navštívili u Javoříčka krápníkové jeskyně; mnohé nezajímá pomník na počest 38 občanů vesnice, které Němci popravili v dubnu 45. Důvodem je, že se ukázalo, že smrt občanů zavinil opilý sovětský partyzán a pomník má stále rudou hvězdu a komunistická hesla.--Novým starostou ČOS se stal Jiří Janoš. Sokolové mají dluh 81 milionů Kč. Jinak v 959ti jednotkách je 170.661 členů.--Bílá Rus a Rusko ruší hranice.--Svým vetem o odškodnění účastníků odboje za 2.války, podle mukla Drobného, položil prý prez.Havel rovnítko mezi gen.Píkou a gen.Reicinem. Debata v tisku na toto téma pokračuje.--Nová verze smrti Jana Masaryka: byl dvěma partyzány donucen k sebevraždě.--Syn Alberta Einsteina, Luděk Zakl Einstein, se narodil 13.dubna 1932 v Praze a dosud tam žije.--Tři metry vysoký Opočenského pomník byl nedávno na počest bratří Čapků odhalen na Nám.míru v Praze.--Ostravskou pobočku Britské rady vede Zdena Lukešová. Nachází se na nám.TGM.--Zeman vystoupil na sjezdu České soc.demokracie s jistotou volebního vítězství. Plánuje dát na kandidátky předáky odborového hnutí, pokud jsou stoupenci demokratického socialismu.--V Prostějově byla úspěšná výstava malíře Aloise Doležela, 1893-1984.--V restauraci pod Kunětickou horou se sešli primátor Pardubic Libor Slezák a hradecký primátor Martin Dvořák. Dali si šunku s vejci a před kamerami odmítli kouřit.--Prez.Havel slíbil Zlínu, že mu daruje část tzv.Vavřečkovy vily; Ivan Havel chce svůj díl prodat.--"Prague Post" vydala extra přílohu "Summer in the City". Obsahuje řadu rad.--"ČSA" revue měla zajímavou kapitolu o vých.Čechách a spec.o okolí Náchoda.--Klub přátel T.Bati ve Zlíně zanikl?--Arch. Ivan Pilip /Praha/ protestoval proti informacím uvedeným v "Českém deníku" o pošt.známkách na Podk.Rusi v r.1944.--ORBIS vydal elegantní publikaci "Český Krumlov-Past and Present", 48 stran. Barevné fotografie, křídový papír. Dobrá reklama. Starostou je Jan Vondrouš.--Došel pozdrav z valné hromady "Společnosti přátel Kanady a RCT" z Telče. Byl tam i Petr Šuranský z Pozlovic.--Č.2/95 revue "Heart of Europe" mělo článek o dr.M.Rechcíglovi a o plánech, jak bude rozšířeno letiště v Ruzyni; účastní se kan.firma.-- Při návštěvě Finska půjčili domorodci V. Klausovi spřežení sobů. Šlo mu to.--Marie Svobodová, nám.A.Bejdové 1792, 708 00 Ostrava-Poruba, nabízí hostům ze zámoří ubytování v rodinném domku/2 až 6 osob/, se zahradou. Na jakkoliv dobu.--Češi během návštěvy Slovenska musí platit vyšší ceny, než domácí.--Klinika pro kožní nemoci, vedená MUDr.Libuší Freyovou, Libčická 397, 181 00 Praha 8-Čimice, se nyní nazývá Sanatorium Achillea. Libuše je nyní Míla.--Milovníci poštovní historie čtou "Informace", c/o K.Holoubek, Hrubínova 1454, 500 02 Hradec Králové.--Český velvyslanec v Kanadě, ing.S.Chýlek, navštívil redakci "Hradeckých novin". Překvapilo ho moderní prostředí.--T.Wagnerová vzpomněla v "SS", že 29.5.45 zemřel následky věznění Němci svérázný jihočeský kantor, Josef Pešek. Nar. se v Mečichově u Horažďovic.--Jediný Sl.Klaban byl prez.ČR vyznamenán za domácí odboj; spolupracoval s výsadkem BARIUM.--Populární jsou Lázně Mšené u Litoměřic.--Článek B.Obdržálka v chicagském "Hlasateli" nazvaný "Za peníze v Praze dům", se zabýval bratry Devátými ze Zlína.--22.8.1950 se konalo v Hradci Kr. přelíčení proti 18ti sedlákům z okolí Opočna; dostali celkem 163 let, za "velezradu". Pět pamětníků se nyní sešlo a tisku sdělili, jak to tehdy vlastně bylo. Vinníci stále chodí po světě.--Ing.Zd.Leiner ze St.Raphael /Francie/ komentoval článkem "Jestřábi a holubice" zprávu o rozdělení býv.pol.vězňů na 2 skupiny.--Slovenské zdrav.sestry zaplňují nemocnice na Moravě; Rakousko už neláká.--Premiér Klaus ukázal na TV, že neumí hrát na foukací harmoniku.--M.Votíková hledá G.Frieda; posl.adresa Tel-Aviv.--"Odraz" z Roztok a Žalova měl v červnu článek o českých studentech v TN, kteří koncem dubna 45 pomohli vězňům z Terezína a účastnili se povstání v Praze; Míla Vraštil ze Žamberka padl.--Býv.dača kom.prominentů ve Staré oboře u Hluboké je nyní k pronajmutí. Pište na: Ing.P.Ziegrosser, Stará Obora, 373 41 Hluboká n.Vlt., tel.038/96 52 91. Obora má 1.500 hektarů a je tam možný odstřel daňků, muflonů a černé zvěře.--Zajímavé je "Lázeňské čtení" pro hosty v Teplicích Lázních n.Bečvou. Rediguje MUDr.Pavel Jansa.--Sdružení měst a obcí záp.Krušných hor láká turisty. Jde o okolí Jáchymova.--V Jizerských horách se o Vás postará Penzión Mir.Kakrdy, Jizerka 45. Tel.683-33.--Skauti v Březnici mají klubovnu v hasičské zbrojnici; díky p.starostovi Zd.Jelínkovi a MUDr.Zadákovi.--Firma Bohemia Art plánuje vyvážet plachetnice do Kanady; výroba je v Kladně /býv.Poldina huť/. Jde o 3 modely: Bohemia 61, Taurus 48 a Corona 30. Lze psát na: Voctářova 3, 180 35 Praha 8., Tel./Fax 02/683 7428.--Novou velvyslankyní USA v Praze se stala pí Jennone Walkerová. Má blízko ke Clintonovi.--Staví se nová socha Radegasta, ze žuly. Stará byla zle poškozena bleskem.--Lad.Gruber a Ota Rambousek sestavili "Zprávu o zločinech komunismu". Jsou v ní prvně jména a adresy tzv. vyšetřovatelů a jejich obětí.--V Kopřivnici odhalili desku na paměť dr.Milady Horákové.--Při havárii českého autobusu u Žiliny zahynulo 17 osob, většinou z okolí Pardubic.--Vnučka TGM, Herberta, oslavila "80". Prez.Havel jí poslal růže.--Třetina Čechů má strach z Rusů, 1% ze Slováků.--Čeští stavbaři byli vyhnáni z Moskvy; stavěli tam obytné domy. Příčiny nejsou jasné.--Veronika Skaličková a Luděk Demín byli oddáni 23.6. v Praze.--Český parlament prý zamýšlí morálně odsoudit tzv.Benešovy Dekrety z r.1945. Naznačil to ministr zahraničí.--Brenda Ball z Vancouveru působí jako lektorka angličtiny v Hradci Králové. Čte "Prague Post" a považuje dvojí ceny za nesmysl.--Vlastivědné Muzeum v Olomouci uspořádalo výstavu modelů letadel 2.svět.války.

SunLife of Canada
Pojištění je věc důvěry
38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou
VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative
Tel. 626-3004
21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8
Východně od 427

CO PÍŠÍ JINÍ

Krajané možná zřetelněji než my doma vidí politickou situaci v České republice. Miloš Ondráček v březnovém čísle sokolského listu Kvart napsal v úvodníku „Nebijte Havla": „Republikáni ho (Havla) obviňují, že byl do prezidentské funkce dosazen svobodnými zednáři, antisemité ho pokládají za sionistu, jiní se zlobí, že byl vsáván v krátkých kalhotách, marxleninisté ho opuncovali za reakčního pravičáka, a pravičáci zase mluví o jeho stalinských kamarádech, levičáci v něm vidí zaprodance amerického kapitálu, jáchymovští vězni z padesátých let tvrdí, že měl řešácký kriminál a mohl psát dopisy, některým exulantům se zase nelíbí jeho mírnost, přece měl bývalou nomenklaturu pověsit.- Štěkání na Hrad."

Přestože byl déšť "na spadnutí" přivedl i letos obětavý dirigent Václav Weisbauer, civilním povoláním výzkumný pracovník, smíšené pěvecké sbory z Pardubic, ze Skutče a odjinud, na výroční tryznu v Ležákách. Účast těchto pěvců ocenili pořadatelé tryzny a poslali p.dirigentovi po jedné skautce ze Skutče níži..

O LETCÍCH

Let.hist. klub v Plzni vydal brožuru "Spitfire byl jejich osud". Zachycuje slovem i obrazem osudy tří Plzeňáků, kteří v Anglii padli. Shodou okolností všichni tři byli skauti. Fotografie dodal V.Toman, historik ze St.Plzence.--V červnu t.r. zemřel v BC Jan Novosád.-- A. Strejček je řádným členem Badatelské Historické skupiny při Sdružení Čs.zahraničních letců v Praze. Podílel se na mnoha výstavách o záp.letcích v dobách zlých i nedávných /od list.89/, stejně jako Klímek z Oder.--Revue "L+K" přinesla ve třech pokračováních zajímavý seriál z pera A.Stance /312./ pod názvem "Padlým kamarádům-They died with boots on-Umírali v botách". Máme zápisník letů Arnošta Valenty ve fotokopii.--Bohuslav Hežа sloužil za války u angl.peruti. Hežovi pocházeli z Ludéřova, který Bohuslav krátce navštívil v r.45, ale pak se vrátil do Anglie. Kdo o něm něco ví?--Znamenitý je článek Fr.Srpa o Lad.Snídalovi, pod názvem "Navigátor". Obsahuje informace, které ostatním zatím ušla. --Číslo 12 "L+K" otisklo projev gen.Vlad.Nedvěda, posledního velitele 311.čs.bomb.perutě v rámci RAF.--Článek "Příběhy z alba" z pera Fr.Srpa zachytil osudy plk.Jaroslava Dobrovolného. Autor by rád navštívil Kanadu a setkal se s býv.válečnými letci; jejich medaílonky by vyšly v Praze. Kdo má zájem, může psát do red.t.l.--V Mississauga, Ont. žije Ben Rakus, který za války sloužil v kan.letectvu. Narodil se v Bratislavě 4.4.1922. Byl zadním střelcem na Lancastrech u 428.Sq.--Máme kopie všech dopisů, které dr.E.Beneš poslal anglické vládě ve snaze dostat čs.letce z Francie do Anglie, když bylo jasné, že Francie bude kapitulovat. Většina je adresována tehd.angl.ministru letectví Sir A. Sinclairovi.--Ve skautském "Činu" byl článek "Čs.letci z Příbramska za 2.světové války". Nedostatek peněz nutí vydavatele "Činu" k zastavení posílání publikace do ciziny.--Odhalení desky JUDr.Velena Fanderlika se za letce účastnil plk.Jan Buchta s paní.--Populární jsou piloti Airbusů ČSA kpt.Vlado Pochyba, kpt.Jiří Havel.--V Teplicích Lázních n. Bečvou se objevil záp.letec Otmar Hložek z Brna. Je ročník 1917.--Bohuslav Ivánek z Palkovic létal u 311, nedávno slavil 48.výročí svadby, ale momentálně marodí.--Jaromír Grygar s paní/býv.Němcovou/ přežili V Rousínově u Brna požár kuchyně.--J.Kalivoda z Libčic č.33 u Nového Knína /u Dobříše/ přijal z rukou vydavatele t.l. US$200, což byl osobní dar plk.L.Volky z Lindenhurst, NY, USA firmě IKAR, afilované se Svazem letců ČR. Firmu vede zdárně Viktor Urbášek.--Kroniku klatovského letiště píše pilně J.Nudera.--V Tessalon, Man. prý žije záp.letec Gruden.--V Kunovicích-Loučkách do nedávna žil záp.letec Mareček. --Celé č.36 "Aero Revue-Plastic Kits" bylo věnováno letounu typu Mustang. Mělo 74 stran.--Ve Vys.Mýtě žije Stan.Dvořák. Jeho bratr létal za války v Anglii.-- Další informace o firmě IKAR zašle vážným zájemcům Josef Mihule, Ortenovo nám.21, 170 00 Praha 7, Tel./Fax 02 877964. Office: 02 20 20 70 50.--MO vydalo užitečnou knížku "O armádě České republiky", 162 stran. Tisíce drobných informací pro aktivní i býv.vojáky a letce. Zajímavá je kapitola: "Chtěl bych sloužit v Cizinecké Legii. Je to možné?"--Býv.letec Jan Smudek si postavil domeček na okraji rodných Domažlic a bude střídavě bydlet tam a ve Francii, kde má ženu a dvě dcery.--Autor dr.Č.Sládek se v Praze sešel s R. Půdou a poznamenal: "Obrovsky zlatý člověk! Co jen si musel tam či onde vytrpět, aby se po každé dokázal postavit zase na nohy." Dále napsal: "Milé bylo povídání s karikaturistou "Kan.Listů" Bobem Velvarským." Navíc dr.Sládek vyslechl Pravomila Raichla z USA. --Sjezd všech spojeneckých válečných letců bude od 29.9. v Royal York Hotelu v Torontě. Pozvánky dostalo přes 10.000 osob.--Halifax Aircraft Assoc. má adresu: Suite 1905, 5444 Yonge St., Willowdale, Ont. M2N 6J4. Spolupracuje s RCAF museem v Trentonu.--4.5.95 zemřel v Anglii Ivo Tonder a jeho popel byl uložen v Brookwoodu. Bylo mu 82 let. Byl včas povýšen na generála.--Olga Stoupová, dcera gen.let.Berounského, rezidentka ve Švýcarsku, dostala od J.Doubka z Austrálie celou řadu dokumentů o svém otci. --Za nejlepší české letadlo všech dob se považuje letoun Albatros z Aero Vodochody. Je to jednomotorový dvoumístný cvičný a lehký bojový letoun.--Vyšla kniha Eduarda Doubka "Z deníku stíhače", 50 stran.--30.5. zemřel v Pardubicích B. Postřehovský, 76. --Svaz letců v Praze vydal brožurku "Boj čs.letců ve 2.svět.válce 1939-1945", kde je úplný seznam všech za války padlých.--J.Ptáček a J.Rail vydali knížku "Letci okresu Náchod v zahraničním odboji", 58 stran.--Podle J.Raila byl Let.Den v Hradci smutnou záležitostí. Když začalo pršet, schovali se pořadatelé do pohostinského stanu, odkud nestačili odhánět válečné veterány, kteří žízlili. V ubytovně v Julisce dostal asmatický záchvat jeden z let.veteránů.

PhDr. Ludvík Burián, rodák z Hluku, ale rezident Uh.Hradiště, má nehynoucí zásluhu, že pracně sestavil a vlastním nákladem vydal knihu "Nad pevninou i nad vodami za svobodu Československa", 150 stran. Podtitulek zní: "Po stopách letců Uherskohradišťska a Uherskobrodska ve Velké Británii. Jde o 51 podrobných životopisů a fotografií. Lze objednat za $10 přes "Kan.Listy".

V Luhačovicích má pomníček Josef Kužela, nar.21.6.16, zahynul 11.10.44. Letěl v r.44 z Ávie /na Aradu 16/ na pomoc Slovenskému povstání, zřítil se ve špatném počasí u Rajnochovic u Vsetína a zranění podlehl. Jeho navigátor Josef Matička přežil a dožil se konce války v Terezíně. Bratr Josefa Kužely se skrýval v podzemí do konce války, ale Gestapo popravilo jeho manželku, matku a 4 sestry. V Luhačovicích žije jeho neteř Marie Máselníková.

Jméno Murcek je mezi letci opravdu legendární. Kapitán RAF Vilém Murcek akrobatem, stíhačem, instruktorem létání. Narodil se 4.11. 1902 ve Staříči, zemřel 24.7.1964 v Olomouci. Historik Jiří Humplík /Přichystalova 70, 772 00 Olomouc 2/ o něm píše knihu a do ní uvítá příspěvky všech, kteří ho znali. Jistě jsou mnozí, které učil létat v Prostějově v letech 1930-38; prý mezi studenty byl i nynější gen.Fr.Peřina. Od r.1942 byl jako instruktor v Kanadě /Calgary, Med.Hat, North Battleford, Saskatoon/. Kdo ho znal v Olomouci? Rok 1948 zhatil všechny jeho plány: neměl možnost odejít do zahraničí a 20.4.49 byl zatčen a uvězněn na Mírově. Tam se jeho zdravotní stav zhoršil. Propuštěn byl až po dvou letech /27.4.1951/. Měl potíže najít jakékoliv zaměstnání. až se uplatnil v elektrotechnice. Ozvaly se následky let.havárií a nezákonného věznění. V té době se zjistilo, že má srdeční chorobu a na infakrt zemřel 24.července 1964. V Sigmundově seznamu jsou tato data: F/O RAF č.788024, 118597, 310.Sq. Byl to vzácný muž a letec.

V Olomouci žije paní Jarmila Horská, vdova po záp.letci Jindřichu Horském, který působil u našeho letectva v Anglii jako instruktor. Jeho obrázek je z roku 1949; přišel o život v r. 1950. Pamětní deska byla odhalena v jeho rodišti v Rájci, díky paní starostové L.Balcárkové a paní Plánické. Kdo znal Jindru Horského?

50.výročí konce WW2 bylo vzpomenuto též na Vojenské Lékařské Akademii v Hradci Králové dne 12.května t.r. Na slavnostním shromáždění promluvil prorektor VLA doc.MUDr.Svatopluk Býma a plk.let.v.v. MUDr.Karel Macháček z Anglie. Na snímu jsou zleva: Plk.MUDr.Jan Kudrna, doc.PhDr.František Dohnal, ppłk.MUDr.Jiří Lintner a plk.MUDr.Karel Macháček.

O VOJÁCÍCH

Mikuláš Polák se do čs.armády přihlásil v r.1941 v Argentině.Narodil se 18.12.1919 na Podk.Rusi /Velká Verezna/.Jeho syn má v Tachově prosperující restauraci.--Kariéra plk. Mrzeny /viz článek níže/ se dost podobá kariéře gen.Václava Vlčka; ten byl také důstojníkem z povolání,pro změnu zpravodajec,a v r.38 se stal velitelem Junáka. Gen.Vlček zemřel v Montreálu 5.1.1971.-- V "třetí vlně" v souvislosti se srpnem 68 budou před soud prý postaveni arm.důstojníci,kteří se dali do služeb okupantů a tím zradili svou vojenskou přísahu.--Pražský magistrát překvapil:několika desítkám účastníkům Pražského povstání rozdal diplomy,prý na návrh JUDr.Ant. Suma.--Jan Morávek popsal pohnutý "Podzim 1938 na Podkarpatské Rusi". Kopii pošleme.--Gen.Souček nám z Brazilie připomněl,že 16.6.tomu bylo 55 let,,kdy 2 čs.pluky po boku 23.franc.pěší divize bránily starodávný most přes řeku Loiru ve městě Gien. Na mostě by měla dnes být pamětní deska.-- Ve Skutči byl odhalen pomník "Obětem nesvobody v letech 1948-1989". Bylo mezi nimi několik vojáků. Mši celebroval Otec biskup Otčenášek z Hradce.-- JUDr.Hanuš Pressburger z Edinburku si postěžoval,že jemu a dalším čs. vojákům v r.1946 odebrala angl.vláda tzv.Campaign Medals; tytéž řády rozdával angl.voj. attaché veteránům ve Varšavě. K vetu prez.Havla poznamenal,že hodně slušných veteránů doma i v zahraničí má finanční problémy a "odškodnění" by uvítalo,než odejdou na onen svět.--V Praze žije záp.voják J.Hošpanec,nar.ve Studené Louce u Mohelnice.--Předsedou ČSOL v Tachově je Vladimír Jakubec,pův.volyňský Čech. Odbočka má 60 členů.--JUDr.Jan Lux napsal knížku "Internační tábor Svatobořice". Lze objednat u Obecního úřadu,Svatobořice-Mistřín,okres Kyjov.--Na MO sedí neochotný plk.Krupička;odmítl dát paní Zdeně Mašínové potvrzení o válečné odbojové činnosti jejího otce,nár.hrdiny plk.J. Mašína. Dr.Milotová na druhé straně se pokouší vyhovět.--"Svob.Slovo"přineslo 26.5. článek ""Kanadské Listy"Mirko Janečka" a fotografií ministra obrany a jeho paní. Autorem článku byl dr.Čestmír Sládek. Plk.Jiří Vojkůvka sdělil vyd.t.l. písemně,že dostal Pamětní stříbrný odznak MO ČR k 50.výročí konce války. Zásilka už došla od gen.Giesla, voj.attaché ve Washingtonu,ale je to mince.--Případ bratří Mašínů se v českém tisku rozebírá ze všech možných stran. Jeden den se trestní stíhání ruší, o den později zas zůstává v platnosti. Prý se musí napřed také změnit zákon o 3.odboji..--F.D.Kent nám sdělil,že mu zemřela manželka;posíláme mu naši kondolenci. Je to plk.gšt.Frant.Ostrý z Uh.Hradiště a jeho adresa je:50-33 Francis Lewis Blvd.,Oakland Gardens,NY,11364-1019, USA.--V Torontě zemřel býv.ciz.legionář Karel Černík.--V Dubicku zemřeli Fr.Šafář a V.Urbášek.--Gen.Viest a Golián se dostali na nové slovenské poštovní známky. Sdílí známku v hodnotě 6 Ks.--Během razií v B.Bystrici po porážce SNP měl být zastřelen Němci student L.Nábělek.Zázrakem popravě ušel a stal se lékařem. V 50.letech mu komunisté znepříjemňovali život,přesto,že po útěku z něm.vězení se připojil k part.brigádě kpt.Jegorova,kde jeho otec působil jako lékař. Zemřel 18.7.89 ve věku pouhých 66ti let.-- Vyšel II.díl knihy "On All Fronts-Czechoslovaks in WW2". Lze objednat za $21 na adrese:E.Royco,66612 Tulip Terrace,Bethesda,MD. 20816, USA. Šeky na:SVU Washington. Na 500 výtisků šlo zásluhou Columbia Univ.Press do knihoven větších am.universit.--Batovec Břeťa Sokol byl v japonském zajetí,z kterého se vrátil s podlomeným zdravím. Zemřel ve věku 71 let dne 28.října 1981 a je pohřben na Batavě,resp.ve Frankfordu, Ont.--Záp.voják /a přítel Štěpána Lannera/ Jiří Horák žije na adrese:Brodce 27, 675 29 Kněžice,Czech Republic.--MO zapomnělo na štkpt.Rudolfa Nekolu,který za války redigoval vojenské "Naše noviny" a po válce v Praze "Obranu národa".Zemřel v Kanadě.--Gen.Stan.Kraus byl překvapen,že dr.Pilát,pracovník VHÚ,na Valech v Praze v dubnu ve svém projevu úplně vynechal úsek bojů čs.vojáků na Středním východě v letech 1940 až 1943. O toto období nemá Voj.hist.ústav zájem? Gen.Kraus se domnívá,že liberální udělování českého občanství sudetským Němcům /vyhoštěným po válce nebo jejich potomkům/ je ostudná záležitost.--Knihu "Vojenská akademie Hranice na Moravě 1920-1990" lze objednat na adrese: Plk.Petr Majer,MO ČR,Odbor pro styk s veřejností,Linka armády,Tychonova 1, 160 01 Praha 6. Kniha má 118 stran.--Plk.J.Svatoň slaví v těchto dnech se svou angl.paní Elsie 50.výročí svadby. Dosud mu v ČR nevrátili rodný grunt v Ohučově v jižních Čechách,ani osobní vojenské věci, které zabavila StB u přítele Š.Pazdery;prý jsou někde ve skladu v Plzni. Když dostal generálské lampasy Míla Kašpar,proč ne Josef Svatoň?-- V tisku doma se odsuzuje fakt,že pokud se vlasovci v květnu 45 dostali do amerického zajetí,že je Američané neměli násilím vydávat NKVD,na smrt nebo do internace na Sibiři. Co se s nimi stane,to každý věděl, jen Američané byli naivní./Dokonce vydali Sovětům něm.let.eso plk.E. Hartmanna; po 10ti letech se Hartman vrátil ze sovětských vězení a stal se velitelem eskadry Richtohofen v rámci NATO../--"MFD" měla článek o mjr.Sládečkovi /nar.8.9.1912 v Paskově,zemřel 29.8.1972./Jako velitel tankové čety se vyznamenal u Dunkirku. Článek máme, foto ne..

Mikuláš Polák z Tachova se koncem září zúčastnil oslav 50. výročí odpálení poslední střely na Velkou Británii

Všichni jsme bojovali za svobodu naší země

Koncem září tohoto roku se v anglickém Doveru uskutečnila velká oslava 50. výročí odpálení poslední střely na Velkou Británii. Tato historická událost, která znamenala zvrat v jednou období druhé světové války, se neobešla bez účasti vojáků několika československých jednotek. Váleční veteráni z Čech nechyběli ani při letošních oslavách. Jedním z těch, kteří se slavnostní přehlídky v Doveru zúčastnili, byl dnes pětasedmdesátiletý Mikuláš Polák z Tachova. Byl u toho, když 26. září 1944 dopadl na pobřeží Anglie poslední německý granát.

Jak jste se vlastně dostal do československé jednotky v Anglii?

Já jsem v roce 1938, ve svých 18 letech, odjel k příbuzným do Argentiny a v roce 1941 jsem se přihlásil na našem zastupitelství v Argentině, že chci narukovat do československé armády. Přihlásil jsem se a za týden po tom už jsme pluli do Anglie. Dorazili jsme do Skotska a odtud až do Anglie, kde nás přímo v Londýně přivítal osobně prezident Beneš.

Byl jste mladíček, zelenáč. Šel jste rovnou bojovat?

Kdepak. Nastoupili jsme nejprve do výcvikového střediska v Reamington Spa. Po výcviku nás rozdělili a mne poslali k letectvu. Přihlásil jsem se do funkce palubního střelce v zadní věži letounu a absolvoval kurs. Dva roky jsem sloužil v letectvu u 311. peruť. Angličani byli strašně moc důslední při výcviku vojáků. Šlo jim totiž především o člověka. Nešlo jim o ten stroj, který se mohl zřítit, ale o lidi. Třeba při noční operaci nad Německem nás ve welingtonu letělo najednou šest. Potom jsme dostali nové liberátory a tam už se vešlo dvanáct lidí. A to už je na jeden případný zásah moc.

Válku jste ale nestrávil jen v letadle...

To ne. Po neshodách s velitelem jsem byl převelen k tankistům, kde jsem zůstal vlastně až do konce války.

Zúčastnil jste se tedy v roce 1944 vylodění spojeneckých vojsk ve Francii?

Samozřejmě. Ale tankové jednotky šly až ve druhém sledu, kdy boje nebyly už tak prudké. Pláže byly plné našich i německých mrtvých vojáků. Mnoho dní tam leželi, než je zajatci odvezli. Taková byla válka. Na frontě jsem to brát tak, že člověka může zachránit jen nějaké osudové štěstí. Jakási "Boží vůle". Smrt totiž čekala všude. Kulky si nevybírały.

Kam vedly cesty dál?

Naše 1. obrněná brigáda se podílela na obléhání města Dunkerque, čemuž velel český generál Liška. Na 28. října 1944 jsme připravili velký útok, aby se nám podařilo prorazit německou obranu. Museli jsme se však stáhnout, protože Němci byli velmi dobře opevnění. Padly tam tenkrát slovky kamarádů.

Konec války vás zastihl u Dunkerque?

Ano. Němci se nám nakonec vzdali, a protože to byl víceméně konec veškerých bojů, skončila válka i pro nás. Odjeli jsme sem do Československa. Já jsem se přihlásil, že chci zpátky k příbuzným do Argentiny, ale na vojně mě nakonec přesvědčili, abych zůstal.

Jaký vás čekal život v poválečném Československu?

Život po válce byl těžký, nemohl jsem sehnat žádnou práci. V Horním Slavkově u Karlových Varů zrovna začínaly uranové doly, tak jsem se v roce 1947 také přihlásil. Z Horního Slavkova jsem se musel brzy vystěhovat a šli jsme se ženou a dětmi bydlet ke švagrovi do Tepličky, odkud jsme se po dvou letech vrátili zase zpět do Horního Slavkova. Tam jsme žili až do roku 1963, kdy jsme se přestěhovali do Zadního Chodova.

Získal jste nějaká ocenění?

VÁLEČNÝ VETERÁN Mikuláš Polák

No, ve válce jenom medaili za chrabrost a za vítězství. Nás, válečné veterány, však dnes neuznávají. Můžu potvrdit, že by u nás zahraniční vojáky asi nejraději postavili mimo zákon. Alespoň to tak vypadá.

Jsme na tom opravdu tak špatně, nebo mají veteráni v jiných zemích podobné starosti?

Podívejte se, jak to vypadalo v té Anglii. Řeknu vám, že jsem byl velmi překvapený, jak nás tam Angličané přivítali. Jak nás objímali, jak nás líbali se slzami v očích za to, že jsme za ně bojovali. Tady se nám každý vysmívá. Vždyť i někteří poslanci v Parlamentu jsou proti nám. A tohle v Anglii neexistuje.

Jak jste se vlastně letos v září do Anglie dostal?

Bylo nás čtyřicet z Čech pozváno do Doveru na vzpomínkovou akci "Poslední výstřel na Anglii". V čele Výboru pro oslavu byla hraběnka Mountbattenová společně s nejvyššími vojenskými a správními činiteli kentského hrabství a musím říci, že celá akce byla velmi dokonale organizována. Byla tam s námi i česká vojenská kapela a čestná jednotka. Nás veteránů bylo čtyřicet, ale mezi nimi byli i kamarádi, kteří bojovali na východní frontě. My to dnes nijak nerozdělujeme. Všichni jsme za to zem bojovali i umírali.

Jak bylo o veterány v Doveru postaráno?

Byli jsme zdarma ubytováni v kasárnách, stravovali se v důstojnické jídelně a cestu měli zajištěnou všude autobusy. Nedá se to ani popsat, jak se o nás starali. Bylo nám moc líto, že cizí lidi se o nás starají lépe, než někteří vlastní doma. Celkem tam bylo kolem pěti tisíc veteránů z mnoha zemí. Jenom my z Československa jsme měli bodně věcí zadarmo. Veteráni z Francie, Anglie, Spojených států, Kanady, Belgie, Holandska si většinu nákladů museli hradit sami.

Byl jste se podívat v místech, kde jste v roce 1944 bojoval?

Strašně jsem se těšil na to, až se po padesáti letech znovu podívám do míst, kde jsme bojovali. Krajinu v okolí Dunkerque ve Francii jsme už ale jen těžko poznávali. Mnoho se změnilo.

Za padesát let se změnilo opravdu mnoho. Díky lidem, jako je Mikuláš Polák, však zůstává kontakt s historií, na kterou můžeme být právem hrdi. Lidé jako on ji vytvářeli. Stačí jen o nich vědět a naslouchat.

MIROSLAV PETR
Foto V. NOVOTNÝ

"Tachovský deník", 1.12.94.

JEDEN ZE STATEČNÝCH

Až dosud jsme v této rubrice uváděli vojáky či letce,kteří se se zbraní v ruce účastnili válečných operací během 2.světové války. Dnes činíme výjimku a přinášíme fotografii a životopis důstojnína z povolání,plk.Amošta Mrzeny. Narodil se 19.6.1904 ve Slavňovicích u Malšic a zemřel 31.8.1991 v Táboře. Po hranické vojenské akademii vyšel vysokou válečnou školu v Bukurešti a působil v Bratislavě. Za války zůstal věren své vojenské přísaze,pracoval proti okupantům a zázrakem přežil. Po válce pokračoval ve vojenské kariéře,ale v říjnu byl z armády propuštěn jako nespolehlivý a degradován. Musel se až do své smrti živit nádenickými pracemi. Postupně dostal zpět svou důstojnickou hodnost,dočkal se návratu demokracie do své vlasti. Ministerstvo obrany na něho zapomnělo,ale potěšil ho"Řád junácké lilie" který dostal z Ústředí Junáka v květnu r.1990, "za mimořádné zásluhy a obětavou práci ve prospěch vlasti". Bylo jistě víc důstojníků z povolání,kteří se stali předními činovníky Junáka,ale plk.Mrzena patří mezi nejzasloužilejší.

O PARAŠUTISTECH

Vých.parašutista K.Herman zapůjčil několik desítek dokumentárních fotografií z války Sokolu v Melbourne. Lituje, že obraz Štefánika ze stěny Sokolovny zmizel a je tam Dubček.--Stále jsme nenašli místo na autentické vyprávění gen.Petráka o 50.letech a vězně-ní na Mírově, pod komandem dnešního kan.residenta Kohlíčka. Článek má název "Útěk z Mírova a jeho následky".--V areálu ČVUT v Dejvicích byl 18.6.odhalen památník čs. parašutistům a jejich spolupracovníkům z dom.odboje, kteří padli za 2.svět.války.--Duchovní kostela v Resslově ul.navrhli parlamentu, aby kostel byl prohlášen za Národní Památník. Už dnes je to poutní místo, ale mohlo by vzniknout duchovní a vzdělávací centrum.--Na tryzně v Ležákách byli letos za býv.vojáky gen.Ant.Špaček a gen.J.Žák. Z politiků: dr.Milan Uhde a nám.ministra kultury Michal Prokop. Zpívala pražská hvězda Galla Macků. Prší ale nemělo..--Plk.Vlad.Maděra, předseda OV ČSBS v Uh.Hradišti, se účastnil besedy s vojáky místní posádky a se studenty dvou škol. Vzpomínkové akty se konaly na Velehradě, v Kunovicích, v Popovicích a jinde. V obci Salaš promluvil starosta Uh.Hradiště ing.L.Šupka; nacisté tam v květnu 45 zavraždili 20 občanů.--"Špígl" vypíchl, že "Parašutisté atentátu na Heydricha byli členové Orla".--Podle posledních zpráv byla těla sedmi parašutistů z Resslovy ulice pohřbena v Ďáblicích. "MSD" měla zprávu, že sílí dohady, že něm.lékař dr.Gebhardt pomohl na Himmlerovo přání R.Heydrichovi do hrobu.--"Nár.Osvobození" otiskuje na pokračování materiály o atentátu pod názvem "Operace LIDOOP" z pera Jaroslava Čvančary.--Na vydání čeká rukopis plk.Modráka, který za války pracoval ve Vojenské Radiostředně v Anglii. Žije v Tuchoměřicích u Prahy. Rukopis nazval "Radiospojení mezi domovem a zahraničím za 2.svět.války". Obsahuje data o šesti radiotelegrafistech, kteří byli Gestapem popraveni; 3 skončili sebevraždou.--Ant. Burdych a Vlad.Burdych z Rtyně popsali "Poslední boj parašutisty Jiřího Potůčka" v Bohdašíně a v Končinách, pro "NO".--K.Herman, J.Šeda, Mirek Kolín, Fr.Majzlík, Ant.Ulehla a Zd.Kochta nám poslali pozdrav z Corio z Austrálie. Vzpomínali na kamarády z války a z kom.vězení. Byli také na Tasmánii.--Míla Fialková z Nasavrk byla za svou práci pro odboj pozvána na Hrad a ocenila vyznamenání od prez.Havla a od ministra MO Holáně. V Plzni pomohla slavit 50.výročí osvobození Plzně Američany.--J.Koudelka sestavil pozoruhodný životopis K.Hermana z Brna. Odešel do Ruska v 17ti letech. V 50.letech měl potíže s StB a málem nepřežil.--"Hornočermenský Zpravodaj měl článek "Tichá fronta", o parašutistech z východu /Selucký, Vycpálek, Lonek, Bonák a Hůla./--List "Region Podřevnicko" měl článek "Vizovická nemocnice za něm. okupace". Připomíná zásluhy primáře MUDr.Fr.Lapeše; má podrobnosti o Ivanu Kolaříkovi, který se otrávil u vizovického nádraží. Jeho bratr byl lékařem ve Zlíně a Gestapo popravilo jeho i jeho těhotnou manželku. Město Rožnov p. R. udělilo čestné občanství In Memoriam ThDr. Vl.Petřekovi. List byl předán jeho dceři v Praze.--Pplk. Morávek byl skaut. Jeho památka byla uctěna v Dejvicích. Vyšla kniha "Tajemství tří králů"/Mašín, Balabán a Morávek/.--Vyšla kniha o gen. Píkovi v Rusku.

Několik desítek občanů Valašského Meziříčí bylo za války umučeno v plynových komorách v Mauthausenu, za pomoc záp. výsadku CLAY-EVA, kterému velel Ant.Bartoš. Tato deska byla v "Meziříčí" odhalena 8.května 1995.

Tato deska byla odhalena nedávno na domě č. 3 v Hradišti u Nasavrk, protože v něm, u rolníka Ladislava Korábka, během války našli útočiště západní parašutisté výsadků PLATINUM, CALCIUM a dalších. Pro svůj statečný postoj měl p.Korábek problémy s Němci za války, ale po r.1948 s komunisty.

Dnes 94-letý Ladislav Korábek se svým vnukem. Hradiště a vedlejší České Lhotice jsou stále ryze evangelické obce.

O skautech

V Kemnatu v Německu oslavil své 80.narozeniny významný čs.exilový skaut, Prof.PhDr.Josef Kratochvíl-J.K.Baby. Narodil se 1.ledna 1915 v Pozořicích u Brna. Z jeho knížek jsou nejznámější: "Ptačí melodie", "Kniha o životě zvířat", "Povídky a bajky z přírody", "Příhody našich zpěváčků" a "Z ptačí kroniky". Po řadu let spolupracoval se Svob.Ukrajinskou Universitou v Mnichově.--První vodní skaut se stal generálem! Je to Adolf F.Karlovský, nositel Čs.vál.kříže atd. Známý znalec heraldiky. Nedávno se svou paní Dagmar, roz.Kurážovou, oslavil 25.výročí svatby. Žije ve Švýcarsku.--Tábor "Zálesáků"/Ochránců přírody/ vedl pod sychrovským zámkem Pavel Cindr z Ml.Boleslavi. Jeho zást.byl Bohumil/"Milan"/ Bocián, který byl v USA na táboře Woodcrafters.--V Holicích se konalo setkání předválečných a poválečných skautů; přijel i AKELA z Austrálie. /Jde o Holice u Pardubic./--Skautky v Praze uctily 100. výročí narození Vlasty Koseové. Zemřela v r.73. --Rozhodnutím nedávného brněnského sněmu, na doporučení čestného starosty Junáka, JUDr.A. Suma, dostal Mirko Janeček, b-v.člen 4.oddílu v Pardubicích a exilový skaut od r.48, historický Řád Stříbrného Vlka.--Hradečtí skauti uctili vhodně památku br.Karla Šimka, který ztratil život při sabotážní akci proti nacistům 29.4.45. Cykl.závodů v Šimkově sadech se účastnilo přes 70 skautů a skautek. Čilý je dívčí oddíl Sakura, kde pěstují judo, pod vedením br.Babky.--V Almanachu "75 let skautingu v Hradci Králové stále straší písmena ZVU..

Aktivní jsou skauti v Pozlovicích u Luhačovic. Ve vedení jsou 3 bratři Matulíkové: František-"Blesk", Antonín-"Hrom" a Alois -"Kalup". Pomáhá Oskar Bartoš. V pozadí je jejich pěkná oddílová klubovna.

Pokud se týče počtu, byl tento tábor skautek z Klatov, asi největší. Tím větší nároky byly na bedrech obětavých vedoucích, které vedla sestra Marta Bauerová, stojící 2. zprava.

Z České republiky

Havířovská org.Konf.pol.vězňů požádala prez.Havla, aby doporučil Nejvyššímu soudu postavit kom.stranu mimo zákon.--Sochař Miroslav Václavík žije střídavě v Pozlovicích a v Sázavě u Kutné Hory.--Dr.Benda z Úřadu pro vyšetřování zločinů komunismu hodlá obvinit několik dosud žijících, že nepřímo zavinili smrt Jana Masaryka. Jeho býv.osobní tajemník JUDr.Sum je skeptický.--V Březnici působí dp.J.Kofroň; dp.Charypar je v Žirovnici.--Básník Josef Hora /od jehož smrti uplynulo 50 let/ byl v mládí skautem a trampem; prý redigoval i list "Tramp".--Libuše Škůrková se po ceremonii v L.Bohdanči jmenuje Petříková.--Dvojice Veselý a Ostrý řídí úspěšně programy o krajanech v zámoří na rádiu v Brně.--V Dolní Čermné zemřel 7.7.populární kněz Čeněk Ptáček.--Na polích vrácených pův.majitelům je často rozšířen plevel zvaný svízel; to se stalo i manželům Pěnkavovým ve St.Kolíně.-- Mše v Kladrubech n.L. má dp.Otto Šrůtek ze Zdechovic.--10.6.oslavila v Chýnově "80" Antonie Ryklínová, neteř Mistra Bílka.--O kladrubské vraníkyky se ve Slatiňanech pečlivě stará ředitel Josef Volenec, zem.inž.--Trampská skupina "Kamarádi Bílé Hřívy" navštívila hřebčín v Kladrubech n.L.--Kniha MVDr.N.Záliše "Jak žije hřebčín", 175 stran, je vyjímečná a svědčí o jeho lásce k bílým a vraným kladrubákům.--Min.Rubáš /zdravotnictví/ tráví weekendy se svou rodinou v Ratboři u Kolína.--V Luhačovicích letos vyhrávala k poslechu a k tanci známá skupina Borščanka, pod kapelníkem B.Vávrou.--Dp.Procházka se snaží s farníky opravit kostel ve Valticích u Lanžhota.--Redaktorem "Tachovského Deníku" je Mir.Petr.--Red.Muzea v Roztokách u Prahy je dr.M.Ondrušková.--Lázně Klimkovice u Ostravy jsou populární mezi mladými; mají dobré hud.programy.--Příjemné posezení je v Zámecké vinárně /Soudní č.1/ ve Zlíně. Mají velký výběr vín z jihomoravských sklepů.--Neznámý zloděj se pokusil vykrást dp.Ant.Bernáčka ve dnech, kdy se chystal na cestu na Kan.ostrovy. Žije jinak v Metylovicích.--Vstupné na věž ostravské radnice je stále pro občany ČR 10 Kč., pro jiné 20. Ceny stanoví p.Becker z firmy LIBREX.--Střední odb.učiliště v Letovicích má nyní čestný název "Masarykova škola".--Elegantní je cukrárna VLADKA na Nám.TGM č.308 v Hodkovicích n.Mohelkou. Vypomáhá syn Michal. Starostou města je populární Ant.Šamek.--Český Svaz ochránců přírody vede Jan Cindr z Ml.Boleslavi.--Tomáš Mrkvička je majitelem výborné restaurace "U radnice" v Hradci Králové; v knize hostů jsme našli jména biskupů Otčenáška a Jar.Škarvady.--Továrnu NATAL /na rukavice/ v Dobříši vlastní a řídí Karel Hampeis, býv.rez.Toronta. Jeho bratr Ladislav žije v N.Vancouver, BC, se synem Ladislavem a dcerou Barbarou.--Primátorem Plzně je Zd.Prosek.--Bratr Paumera, kt.utíkal s Mašinovými bratry v r.53, žije v Č.Lípě.--V Praze vyšly "Tajné dopisy z Prahy -1948", 91 stran, z pera švédské hraběnky Amelie Posse-Brázdové. Vydala Společnost dr.E.Beneše.--Dr.Vlad.Kremsa dělal v létě odb.průvodce pro turisty v Táboře. Protože byl na stáži v Kanadě /U.of Guelph/ znalost angličtiny se mu vyplácí.--Mnohým pomohlo "Jódové Sanatorium" v lázních Klimkovicích. Tel.0655/60/035.--Dámy v Praze: *dop.*kadeřnictví YVA, ul.Odborů č. 5. Tel. 249-11403.--Starostou Březnice je Mgr.Zdeněk Jelínek. Občané jsou spokojeni.--Dobře vaří v zám.restauraci "Rohanka" na zámku Sychrov u Liberce. Specialita: svadební hostiny.--Denisa Semancová pracuje v kavárně "U kamenné kašny" v Kutné Hoře.--Právní porady v Blansku, v Brně a okolí, poskytne JUDr.Josef Bouda, Rodkovského hp 6, 678 01 Blansko, tel./0506/ 2467.--V Pardubicích prosperuje restaurace "U kapitána", maj.V.Dočkal. Mezi válkami se tam scházela důstojnická smetánka z blízkého železničního pluku, včetně velitele plk.Pachtv.--V red."Klatovského Deníku" pracuje ing. Hana Stavovčíková, V červnu se sešla s vnučkou sochaře Mistra Fr.Bílka z Chicaga a napsala reportáž. Fr.Bílek ml.byl do r.48 ředitelem Pošumavského divadla v Klatovech.--Dr.Josef Velfl pomáhá Muzeu 3.odboje v Příbrami.--Dobrá jídla mají v "Radničním sklípku" v Jáchymově.--Jiří Mrkvička /Box 110, 500 11 Hradec Králové, tel. 049/618788/ je lic.soudním znalcem v oboru motorových vozidel. Zabývá se též prodejem a koupí aut.--Red.Eva Staňková natočila několik rozhovorů s vyd.t.l.pro hradecký rozhlas. Šéfem je Petr Haš.--Jan Mrázek napsal zajímavou knížku "Pověst o zámku Cimburku".--Pozlovice mají pěkné koupaliště u přehrady.--Roman Dlouhý napsal studii "Dr.Jozef Tiso", 26 stran. Při jeho popravě se přetrhl provaz a "kat Antal musel dílo dokončit rukama-zadušením" /str.22/.--V Suchdole u K.Hory je dobrá restaurace "U lípy", maj.Ivan Vykopal.--O rodokmeny krajanů z Moravy se postará dr.M.Koudelka, Přichystala 43, 772 00 Olomouc.--Sdružení Čechů z Volyně vydalo "Historickou mapu českého osídlení na Volyni"; zachycuje 652 osad, z nichž 112 bylo ryze českých. Za 2. války vstoupilo přes 12.000 mužů a žen do čs.voj.jednotek na východě.--Krajany zvou St.léčebné lázně Darkov, 733 12 Karviná-Hranice. Ved.obch.útvaru je Lydie Maruščíková, tel.56 2285.--Dr.Moserová-Davidová překládá knihy Dicka Francise.--"Trs" za red.Mgr.I.Hudečka, list pro oblast Chocně, Vys.Mýta a Litomyšle, měl foto radnice v Mississauga a poděkování Sokolům v Kanadě za štědrý dar na opravu vyhořelé Sokolovny v Chocni..

Plzeň se zas stává jedním z nejkrásnějších českých měst. Hlavní náměstí pojmenované po TGM se jen hemží turisty ze všech zemí. Pan primátor dbá, aby město bylo čisté a všichni radní mu v tom pomáhají. Velkou starostí je nedostatek parkování uvnitř starého města a turisté někdy bloudí ve spletí jednosměrných ulic. K celkovému příjemného vzhledu přispívá 100 let starý, ale zvenku i uvnitř zrestaurovaný Hotel Continental, Zbrojnická 8, tel.42/19/35292. Majitelkou hotelu je opět paní Evženie Janečková-Ledecká, roz.Egertová, která od r.1945 žila v New Yorku. Tam se také narodil její syn George /v manželství s mezinárodním diplomatem Jiřím Janečkem/, který je hlavním managerem hotelu. Nové ovzduší v hotelu vystihuje např. že se tam a v přilehlém parku konal v červenci piknik k výročí nezávislosti USA. Přijelo přes 100 Američanů z České republiky a z Německa. Šéfem kuchyně byl veterán Tom Holcomb z Texasu. Managing Directors jsou: p.Rostislav Kuba a Věra Korecká. Revue "Travel Holiday" přinesla o Continentalu 12ti stránkovou reportáž, kterou rádi pošleme vážným zájemcům zdarma. Reportáž má titul: "Hotel with Heart".

Národní hřebčín v Kladrubech jako kulturní památka

Pardubice - Na jednání okresního shromáždění bylo přijato prohlášení o Národním hřebčíně v Kladrubech nad Labem. Podle náměstkyně primátora Hany Demlové se zasazují zástupci obcí a měst pardubického okresu o to, aby na příslušných místech bylo definitivně rozhodnuto, že Národní hřebčín Kladruby nad Labem zůstane v majetku státu a bude Ministerstvem kultury ČR povýšen na Národní kulturní památku. Současně jsou přesvědčeni, že Národní hřebčín Kladruby nad Labem je součástí evropského kulturního pokladu a je nutno učinit vše proto, aby jeho budoucnost nemohla být ničím ohrožena. Přednostka okresního úřadu v Pardubicích Drahoslava Bartošková byla požádána, aby odeslala prohlášení do rukou předsedy Parlamentu ČR, ministra kultury ČR, ministra zemědělství ČR a předsedy Pozemkového fondu ČR. **(tio)**

Prof.sbor Středního odb.učiliště v Kralupech. 1.řada uprostřed: řed.Adam. Posl.stojící vpravo: let.historik a modelář Ant.Strejček.

ZASTÁVKY

Dokončení se str.2.

že jsem odtamtud šel do exilu v r.1948, směr Polom a něm.Falkenstein, podle rady dr.Velena Fanderlika. A nakonec: Opava je pěkná. Nedaleká rezidence paní Večeřové v Kylešovicích je skoro jako muzeum památek na Kladruby n.L., kde její manžel jako veterinář po mnoho let pracoval. Jinak se omlouvám všem, zvláště let.a vál.veteránům, ke kterým jsem se už nedostal..MJ

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

K vedlejšímu textu o pí E.Bujnové: její dcera se dostala do Kanady až v r.58, když jí bylo 11 let; dnes pracuje pro Spojené národy ve Vídni. Spolu se svou matkou razí heslo:"Co se doma rozdělilo, spojme v zahraničí!"--Batovec Joe Buršík pomáhá novému duchovnímu správci našich v Sydney, dp.Kotvrdovi, který pochází ze Slavkova u Brna. Dělá mu poradce a někdy i ministranta. Dp.Kotvrda je /podle J.Buršíka/ velmi schopný. Jen by měl odpovídat na dopisy, když mu lidé píší odjinud.--"Reflex" přinesl reportáž nazvanou "Rebarbora". Pojednává o Karlovi Kynclovi, který žil v Anglii. V 70.letech spolupracoval s Havlem, Škutinou a Krieglem.--Dr.Bedřich Hostička /Punt Str.18, 8132 Egg b.Zürich/, který byl souzen s dr.Miladou Horákovou v r.1953, působí v Masarykově Fondu ve Švýcarsku.--Skoro 300 čtenářů švýcarského "Zpravodaje" vyplnilo dotazník, týkající se vztahu exulantů ke své pův.vlasti. Získané cifry přinesly některá překvapení: např.na uplatnění svého volebního práva v ČR má zájem 74% dotázaných. /Z jiných pramenů ale přicházejí zprávy, že lidé usazení v zahraničí nemají přehled o českých politických stranách a seskupeních; jména předáků jim nic neříkají a pod./ Odhaduje se, že v zahraničí žije skoro 2 a půl mil. osob českého nebo slovenského původu. "Zpravodaj" rediguje dr.Milan Dubský, Seestr. 193, CH-8802 Kilchberg, Švýcary.--Poslední číslo "Čs.Sokola v zahraničí" mělo 68 stran. Úvodní část byla věnována Sokolům a Sokolkám, kteří zahynuli v Mauthausenu. Redaktorem je R.Fiala, Stauffachestr. 222, 8004 Zürich. --V Brixenu v Itálii byla odhalena pamětní deska K.H.Borovskému. Zjistilo se, že záhadně zmizela pamětní kniha, do které se zapisovali návštěvníci od roku 1911. Pátrá se po mladém českém páru, který si loni knihu vypůjčil a na recepci uvedl nejen falešná jména, ale i adresu svého bydliště.--G.J.Jelínek, starosta Sokola v Sydney, byl v Praze okraden o peněženku s doklady. Později se dověděl, že Česká republika drží nyní primát v počtu okradených turistů: je to 8.7%, zatímco Itále spadla dolů na 4.6%.--Firma Bata s centrálou v Don Mills, Ont. zaměstnává dnes po celém světě na 65.000 osob. Hlavním šéfem se stal p. Stanley Heath. Na konferenci managerů v Miami raportoval, že firma operuje v 60ti zemích, kde má 65 továren a 6.300 obchodů. Jiřina Wyman, roz.Steinská, zastupuje zájmy firmy v České republice. Označila nového šéfa za "tvrdého diplomata".--Ztratili jsme kontakt s pí Irenou Toufarovou; její poslední adresa byl v Alicante ve Španělsku. Kdo o ní ví?--"Střípky" na N.Zélandě měly reportáž o"Českém Edisonovi": Františku Křižíkovi, který se narodil 8.7.1847 v Plánicích u Klatov a zemřel v Sedlecí u Tábora 22.1.1941.--Příteli nám poslal fotokopii úvodní strany časopisu "Krajan" z února 1937. Podtitulek zní: "Ústredny list československého zahraničia". Obsahuje úvodník dr.J.Folprechta "T.G.Masaryk a krajané v zahraničí".--V Postupimi byla odhalena socha J. A.Komenského.--Malíkovi /B.Smetany 559, 747 87 Budišov n/Bud./ se vrátili z Austrálie, ale nyní prodávají pěknou vilu /býv.jesle/ na severu Moravy.

Toronto, 1988: E.Bujnová s dr.J.Čermákem, QC.

Československá vlastenka každým coulem, Evženie Bujnová, roz.Janoušová-Wobořilová, nar.23.srpna 1918, kanadská státní občanka, žije ve Vídni /Boltzmanngasse 17/102, A-1090 Wien, Austria/. Její vzácný manžel byl čs.diplomat, nar.4.7.1907, zemřel v Montreálu 4.března 1966. Evženie studovala na st.klasickém gymnásiu na Králi Vinohradech a na Karlově universitě. Specializovala se na jazyky. Za války byla činná v odboji a po jejím skončení se dostala do čs.ministerstva vnitra, do zpravodajské skupiny řízené gen.Bartíkem. Odtamtud přešla na ministerstvo zahraničí, kde se seznámila s dr.Ivanem Bujnou. Po svadbě působili oba v Bukurešti a v Budapešti, v rámci tehdejší přesídlovací komise. Únorový puč je donutil hledat asyl ve Švýcarsku, zatímco jejich jednoroční dcerka zůstala u babičky v Praze.

NAŠI V USA

V Praze vyšla elegantní knížka "Vzpomínky a dokumenty" s podtitulkem "O životě, práci a zápasech dr.Jána Papánka", 56 stran. Shrnuje jeho záslužný život v příspěvcích jeho nejbližších spolupracovníků. Vyšla také kniha Haliny Břeňové "Život pro jiné", s podtitulkem "Ján Papánek 1896-1991", 140 stran. Měla by být povinnou četbou ve školách doma.--Chicagský "Hlasatel" otiskl studii neznámého autora "Památce Jana Masaryka".--Trampa Pupála /pravým jménem Vecgu/ z Kolorádu uvítalo na nádraží v Brně na 150 trampů. Procourali Oslávku a Jihlávku a skončili u potlachového ohně ve Chvojnici. Pupál se zasloužil o nový hrob Eskymo-Welzla v Dawson City na Yukonu.--Jarda Netík zemřel v Chicagu 5.1.81 a teprve potom vydala R.Nehasilová knihu jeho dokumentů o únorovém puči v r.48.--Am.kongresník John L.Mica je vnuk Záhoráka ze Sobotiště. Narodil se 27.1.43 a bydlí ve Winter Parku na Floridě.--3.6. zemřel v Bratislavě MVDr. Martin Kvetko, 83. Byl aktivní jako exulant v New Yorku, po list.89 se vrátil na Slovensko a stal se čestným předsedou Demokratické strany. Vážil si Řádu TGM, který mu v r.91 udělil prez.Václav Havel.--19.1.1985 se zabil v Houstonu, TX odvážlivec Karel Souček. Dne 2.7.1984 překonal niagarské vodopády v sudu. Je pochován v St.Catherines, Ont.--Známým ilustrátorem v New Yorku je býv.diskžokej z Prahy Petr Sís. Požádal o asyl v Los Angeles v r.84.--"Mexičane vytlačují Čechy z Chicaga" nadepsal "Blesk" svou reportáž o životě našich tam. Autorem byl Zb.Fiala ml.--Býv.Domov čs.důchodců v Chicagu má nyní nové jméno a adresu: TABOR HILLS HEALTHCARE FACILITY, 1347 Crystal Court, Naperville, IL.60563, USA. Tel./708/ 778-6677. Ředitelem je p.Wendell P.Monyak.--Monaco navštívil PhDr.Jan J.Neumann ze San Diega, CA.--Prof.Jan Kmenta nám napsal, že při útoku na něm.obrněný vlak u Nelahozevsi v r.45 přišel o život jeho přítel, brankář místního fotb.teamu Jírový.--V Chicagu zemřel 14.6.čs.novinář Josef Svačina. Nar.se v Domažlicích 18.3.1908. Po odchodu do exilu žil s manželkou /rozenou chrudimačkou/ v Anglii. Byl to obětavý vlastenec.--5th Cz.Genealogical/Cultural Conference se bude konat 11.až 15. října t.r. ve William Tell Inn, v Countryside, IL.Tel./708/ 354-4200. Další info. na:P.O.Box 16225, St.Paul, MN 55116-0225.--Josef Roub je jako turista v Pitsburku, PA.--Úplný projev prez.Havla na Harvard Univerzitě 8.6. pošleme vážným zájemcům zdarma.--V květnu tomu byl rok, co v Chicagu zemřel známý krajan E.Dellin. Přátelé nezapomínají.--Robert Turek se svou matkou /roč.1908/ z Clevelandu, navštívil Pozlovice.--PhDr.J.Neumann navštívil nedávno Dachau.--České knihy má firma Hippocrene Books, 171 Madison Ave., N.York, NY, 10016-1002, USA.--Jarmila Smotlachová odešla do USA v r.49, její sestra Eva též s manželem v r.1969.--Am.velvyslankyně u OSN pí M.Albright napsala pěkný dopis starostovi Rokycan Kožíškovi. /Je to prvni starosta města, který je sociální demokrat, stoupenec Vojty Beneše./--Chicagský "Hlasatel" měl článek o Mírově. Jeden z nejhrubších dozorců tam, Gelbič, žije v Karviné. Žije stále lékař dr.Jeřábek? /Zachránil mnoho životů./--Milada Kozáková popsala festival v Balboa Parku, blízko San Diega, CA. Je tam multikulturní vesnice a domek, kde mají sbírky Češi a Slováci. /Naši v San Diegu rozdělení vlasti neuznávají../--"Čs.týdeník" měl článek o prof.V.Hlavatém z pera dr.M.Rechcígla.--"Hospodář" z Texasu otiskl úvahu známého kat.kněze R.Malého "Má smysl českých dějin" ještě nějaký smysl?" Úvahu napsal v r.1986.--Na festivalu ve Washingtonu vynikli letos Valaši, spec.Hradišťan, Radhošť a Polajka. To jsou ovšem nejlepší valašské soubory.

Měsíčník humoru a srandy:

"Trnky-Brnky", Box 55, 763 12 Vizovice, ČR. US$10 za rok..

Mezi poslanci, kteří po únoru 48 odešli do exilu byl také Mirko Sedlák, nar. 15.4.1913, zemřel 23.1.1981. Dnes je skoro zapomenutý. Nemohu zapomenout, že to byl on, který mě v dopise z New Yorku 10.7.1951 uvítal na severoam. kontinentu. Bohužel jsme se osobně netkali. Od hoteliéra A.J.Antonyho z Atlanty, GA. jsem se dověděl, že Sedlák se narodil ve Vídni, kde jeho otec byl kraj.právníkem. Rodiče mu brzy zemřeli a mladý Mirko se odstěhoval k příbuzným do Českého Krumlova. Tam absolvoval obch.akademii a začal pracovat v nem.pojišťovně. Byl aktivní v DTJ jako vynikající atlet. Za války byl vězněn Němci. Poslancem za soc.dem.stranu se stal po osvobození a znamenitě hájil zájmy obyvatel Č.Krumlova a okolí. Jeho osobní tragedií bylo, že po kom.puči v r.48 musel opustit vlast bez rodiny a nikdy se s ní nesešel. Žil v New Yorku a v Kalifornii, kde se dal s poslancem Fr.Klátilem naverbovat na am.nemocniční loď "HOPE" jako steward a s ní objel svět celkem osmkrát! Pak se díky p.Antonymu usadil v pohostinství v Atlantě. Když mu bylo 56 let, znovu se oženil. Jeho nevěstou byla sl.Glendolyn Dobie. V srpnu 1971 se jim narodil syn Mark. Houževnatou prací se dostal na vedoucí místa v hotelech Atlanta American a v Atlanta Cabana. Vrcholem jeho kariéry bylo, když se stal předsedou National Banquet Managers Guild. Koncem r.1974 Sedlák onemocněl a lékaři zjistili, že má "Guillain Barré Syndrome". Je to ochrnutí všech nervů. Pomocí přátel /zvláště p.Antonyho, pův.Ant.Podruha od Lipperta v Praze/ se Mirko dostal do Nursing Home v Douglasville, GA, kde v lednu 1981 zemřel. Po list.89 si v Praze na něho nikdo nevzpomněl. Měla to udělat jeho strana? Proč se o něm neví v Českém Krumlově? Dá se něco napravit? MJ